

Imposztor a Svábhegyen

Fővárosi lakosként többször álmodoztam egy igazi áramszünetről, hiszen még egy kis helyi, csak néhány utcát érintő áramkimaradás is ugrásszerű javulást eredményezhet az égbolt minőségében. De vajon mi történne, ha az egész város valóban elsötétülne akár hosszú órákra, és felragyognának a csillagok?

Budapest, valamikor napjainkban. A város a teljes áramszünetre készül, amit a Csillagász magányosan, de munkával szeretne eltölteni, kihasználva az Isten (helyesebben az elektromos művek) adta sötétséget. Munkájában holtpontra jutott, pedig a név kötelez. Már apja is nagy név volt a szakmában. Úgy érzi, igazgatói pozícióját is neki köszönheti. A hosszú évek munkájába belefáradt, az elvárások pedig nyomasztóak. De most itt a lehetőség, talán ez az este hozza meg az áttörést a sötétbe borult város fölé. Úgy dönt, felmegy a „csillagdába”.

A kezdeti magányt azonban megzavarja a Futár, aki vacsorára rendelt pizzáját szállítja a kupolához. A férfi hivatlanul ott marad, és különös, eleinte egyoldalú „társalgás” veszi kezdetét. A csillagász egyáltalán nem örül a hivatlan vendégnek, úgy érzi, csak zavarja a munkában. A látogató azonban nem adja fel, és a lassan kialakuló párbeszédben több dologra fény derül. Kiderül, hogy van közös a szereplők sorsában, ami a megfelelés a családnak, az „apa” számára, másrésztől lassanként egyre jobban felsejlik a nézőnek, hogy ki is lehet a látogató, aki végül segít meg-

oldani a csillagász problémáját, hogy élete eddigi legjelentősebb felfedezését tegye.

A film rövid, a történet mégis kerek, elgondolkodtató. Ki ne szembesült volna fiatal(abb) korában a családi elvárásokkal? Hány olyan család van, ahol folytatni kell a hagyományt? Bármennyire is szeretjük munkánkat, többen is eljutnak egy olyan ponthoz, amikor már teher a korábban oly kedvelt hivatás. Szerencsés az, aki ilyenkor segítséget kap, így vagy úgy, ahogy ebben az esetben is történik.

A film hatása több mindenben rejlik. Habár szinte csak két szereplő párbeszéde adja a keretet, de éppen ezért jutnak olyan pontosan célba a szavak. Nincs semmi felesleges sallang, csak a kimondott szó, és a két szereplő interakciója, amit még hatásosabbá tesz a helyszín, a Svábhegyi Csillagvizsgáló Budapest kupolája.

Ez az alig 20 perces történet mesebelinek tűnik a kupolával, az észlelőszékekkel, a gombnyomásra engedelmessé váló hatalmas távcsővel, az Univerzum csodáival, ahol mégis bármi bármikor megtörténhet. A film varázsa az, hogy a képzelet és a valóság, talán a hit határa is teljesen összeolvad, szinte „mindennapivá” válik. Ugyanakkor érezzük, hogy a csillagász, az ember áll a középpontban, aki a tudomány képviselője. Akkor mi a szerepe a Futárnak? Az, hogy segítsen másik szemszögből látni dolgokat, felülemelkedni, hinni, hogy van más út, ha nem adjuk fel.

„El kellett vennem a fényedet, hogy jobban láss”.

Érdemes megnézni.

Török Tünde

Imposztor

Rendező: Pinczés Dávid

Szereplők: Mácsai Pál, Alföldi Róbert

Operatőr: Csévi Márton

(Werk Akadémia, 2021)